

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Minona

Citation: Fibiger, Mathilde: "Clara Raphael", i Fibiger, Mathilde: *Clara Raphael*, udg. af Lise Busk-Jensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1994, s. 222.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-fibiger01-shoot-idm140403938977856.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Clara Raphael

Mens Frank forgjæves søgte at vække hendes Opmærksomhed for sine kjærlige Ord, og Virginie glemte sin egen bittre Hjertesorg i sin Deltagelse for hendes, hørtes Viggos Skridt udenfor. Helene greb skjælvende Præstens Arm, da han aabnede Døren, og betragtede hans dødblege Ansigt med en Angst, som lærte hende at gjætte hans Budskab. »Minona ønsker at see os alle!« sagde han med usikker Stemme, og gik foran dem op til hendes Værelse. Hun betragtede dem længe med usigelig Ømhed, og sagde endelig med mat Stemme idet hun strakte begge sine Hænder ud imod Helene: »Kom helt hen til mig, at jeg kan see dit søde Ansigt endnu engang! Din Kjærlighed« - »Tie Minona - af Naade - af Barmhjertighed! jeg kan ikke udholde dette!« udbrød Helene vildt, og kastede sig ned ved Sengen, i hvis Teppe hun skjulte sit Ansigt. Minona henvendte sig til Frank, og sagde bønligt: »Lov mig ikke at forlade hende - lad hende ikke dø! Det er mit sidste Ønske, min sidste Bøn til Gud at hun maa leve for at lære Christus at kjende. Virginie! du var 223 mig den kjærligste Søster - vil du nu være hendes Datter i mit Sted?« Den stakkels Virginie svarede med at kysse hendes Haand, og trykke den til sit Hjerte; det var hende umuligt at svare ja til denne Opfordring, skjøndt hun havde lovet sig selv at blive en Søster for Minonas Broder.